కవితా కౌముది

నే ప్రయోజకుడనౌతా!

కోసూరి ఉమాభారతి

ఏది ఒప్పు, ఏది తప్పు
పెద్దవారి ఆశయాలు
తీర్చాలన్న తపనా?
సొంతఊహల ప్రతిఘటనా?
మనసు నలుగుతుంది సంశయంతో!

చదువుల్లో గొప్పవాణ్ణవ్వాలని
జాబిల్లి సాక్షిగా మురిపెంగా
గోరుముద్దలు పెట్టిన అమ్మ

తనకు నచ్చిన వృత్తి చేపట్టి
తన కల పండించమంటూ
అన్నింటా శిక్షణా క్రమశిక్షణల్లో
సాకి, పెద్ద చేసిన నాన్న

పోనుపోను ఊహలొచ్చి
ఆలోచనలు సాలోచనలై
సొంతపోకడలు పోరుపెడుతూ
కళ్ళు సొంతకలలు కంటూ
మనసు సొంతత్రోవలు వెతుక్కుంటూ
యవ్వనం పరుగులు పెడుతుంది, ఉత్సాహంగా, ఉల్లాసంగా!
అమ్మ మాట కాస్త సాగినట్టుగా
నాన్న ఆశ మరి జారినట్టుగా
ఈ సారి జాలి, మరోసారి విసుగు

నా మనసు తూర్పుకి ఉరకలేస్తుంటే
వాళ్ళ వైఖరి పడమటి దిక్కునే ఆగిపోతుంది!
నాదైన చింతన నన్ను నడిపిస్తుంటే
నా వారికి నా చింత ఎక్కువైంది!
వయసుపెరిగి, ఓపిక తరిగే
అమ్మకి నాగురించి అశాంతి
నాన్నకి లేదసలు ప్రశాంతి!
ఎలుగెత్తి చెప్పాలనే
నాదారి వేరైనా
నా మనసు మీదే
మీమీద నా ప్రేమ అచంచలమే
నా ఇష్టాలు మీకు కష్టాలనిపించాయేమో కానీ
నా బతుకు మరి నాదే కదా!
మీ కలల బిడ్డగా నన్ను చూడరూ!?
నన్నో మనిషిగా గుర్తించరూ!?
నన్నెదగనిచ్చి, మీరొదిగితే
నా ఆశల గౌరవించి అనుమతినిస్తే
నా కలల బాటలో నేను పయనిస్తా!
మీరనుకున్నట్లు కాకున్నా
ప్రయోజకుడనౌతా!
నేనెంచుకున్న వృత్తిలో ప్రావీణ్యుడనౌతా!
నేను చెడ్డవాడ్ని కానమ్మా!
నీలా మనసున్న వాణ్ణే నాన్నా!!

***

ఆహ్వానం
కన్నెగంటి అనసూయ

మబ్బుల్ని చూసి
చెట్లు తలలూపుతున్నాయి
అమ్మని చూడగానే
బిడ్డ కేరింతలెక్కువైనట్లు

నీలాకాశంలో
వెలిగే సూరీడు
అమ్మ పాపిట్లో
మెరిసే సింధూరంలా!

ఆకాశంలో
మబ్బుల విడిది
అవని
ఆహ్వానమట

ఆకాశం
అన్నం వార్చింది
అవని ఆకలి తీర్చడానికి!! ***

కన్నీరు
పి.వాణి

మనసు కుదుట పరిచేది కన్నీరు
గుండె బరువు దించేది కన్నీరు
దేవుడిచ్చిన వరం కన్నీరు
అదేపనిగ రానీకు నీ కంట నీరు

తనివితీరా నవ్వితే తడిసేవి కళ్ళు
గుండెకోతను నిశ్శబ్దంగా తెలిపేవి కన్నీళ్ళు
వేదనతో ఎరుపెక్కేవి కన్నీళ్ళు
అన్నింటికి ఓదార్పు కన్నీరు
కన్నీరే లేకపోతే ఎన్నో భావాలకు మార్గమే లేదు

మనసున్న మనిషికి వరం కన్నీరు
అవధులులేని ఆనందానికి ఆనవాలు కన్నిరు
చేదునిజాల్ని చెరిపేసేది కన్నీరు
తీపిజ్ఞాపకాలకు ఊరట కన్నీరు
కలతలు రేపును, కల్లోలాలను ఆపును
కన్నీటి తడే లేకపోతే గుండెలెన్నో పగులును !! ***

నిశ్శబ్దమే మార్గంగా..   అలజంగి ఉదయకుమార్

రణగొణ ధ్వనులకు దూరంగా

పనికిరాని పసచచ్చిన, పాతబడిన

బాతాఖానీలకు స్వస్తిచెప్పి

నీశ్వాసే ఏకైక ధ్యానంగా

నీహృదయ నాదమే ప్రణవనాదంగా

నీలోనీవై , నిమగ్నుడవై

నిశ్శబ్దపు గాఢ లోతుల్లో

అంతంలేని ఆలోచనలకు శాశ్వతంగా వీడ్కోలు చెప్పి

సుషుప్త స్థితికి సారూప్యమైన

భావరాహిత్య స్థితిలో

ఆత్మాశక్తి, ప్రాకృతిక శక్తిలో

లయం పొందేలా

సదా నిశ్శబ్దంలో రమించు

నీకై నీవే ధ్యానించు

నీలోకంలో విహరించు

భయ భ్రాంతులకు చోటులేని,

ఆర్తికోసం, కీర్తికోసం, లోకం మెప్పుకోసం

పదేపదే ప్రాకులాడే

దాస్యానికి వీలులేని

నలుగురిపై అజమాయిషీ చెలాయించాలనే

అర్థంలేని, వ్యర్థమైన

అహాన్ని ప్రదర్శించాలనే

పరితాప పడనవసరంలేని

సంపూర్ణమైన, పరిపూర్ణమైన

జీవనాన్ని కొనసాగించు

పూర్ణంలో లీనమయ్యేందుకు ఉపక్రమించు!! ***

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

ఊహలందున రాయంచలొప్పుచుండు
మనసు లోతుల వెన్నెలల్ తనరుచుండు
కనులు మూయగ జగమెల్ల కాంతి నిండు
కనులు తెరువగ కలలన్ని కరిగిపోవు

కదలిపోయెడునొక చిరుగాలి పాట
తేలిపోయెడునొక మబ్బు తేరు సౌరు
ఎగిరిపోయెడునొక పక్షి యింపు సొంపు
అందనేరక యెటకొ తామరుగుచుండు

సృష్టిలో గల యానందమెల్ల యిట్లు
దరికి చేరక శూన్యమై కరగనేల
తలపులో నిల్చు పుడమి సౌందర్యమెల్ల
మనసులోపలనే తాను మ్రగ్గనేల

ఒక్క హృదయములోన వెల్గొందు కరుణ
ఒక హృదంతరాళమ్ములోనొదుగు శాంతి
విశ్వమందన్ని మనసుల విరియునెపుడు
ప్రేమమయమౌచు జగము శోభిల్లునెపుడు

మహానంద సామ్రాజ్యమందు నిలచి
పొంగిపోవుచునొక యనుభూతినొంది
కదలిపోదుమో శాంతి మార్గమ్మునందు
కలలు కందుమో కాదిది కలయటంచు ***

POST YOUR COMMENTS